

[Erling Olsen]

hvad der sker på dette område. Så meget om indkomstpoltikken og den almindelige økonomiske politik.

Det bør ikke glemmes, at den krise, vi har, er international, og den kan faktisk kun bekæmpes ved et effektivt internationalt samarbejde. Det er vel også på grund af det internationale samarbejde, vi rent faktisk har, at krisen her i 1970'erne ikke er den samme som krisen i 1930'erne. Ved at arbejde sammen internationalt i 1970'erne i stedet for at slå internationalt handelspolitik, som man gjorde i 1930'erne, er denne krise forløbet meget forskelligt fra 1930'ernes krise.

Under 1930'ernes krise havde vi en kæmpe stor arbejdsløshed, og denne kæmpe store arbejdsløshed var ledsaget af et fald i produktion og et fald i udenrigshandel. Den krise, vi har i 1970'erne, har givet os for stor en arbejdsløshed, men det, der er typisk for krisen i 1970'erne, er, at nok har vi en stor arbejdsløshed, men alligevel stigende produktion og stigende handel. Det kræver, at man løser problemerne på en anden måde. I hvert fald har vi ved det internationale samarbejde opnået, at vores automatisk virkende faktorer i økonomien ikke har givet sig udslag i en kæmpenedgang i produktion og handel, og vi har fået begrænset arbejdsløsheden. Alligevel er arbejdsløsheden for stor, og vi prøver at angribe den internationalt.

Det er meget vigtigt, synes vi i socialdemokratiet, at regeringen internationalt maser på for at få de valutastærke lande til at gøre noget for at fremme opsvinget, og vi noterer med en vis tilfredshed, at tyskerne synes at have ændret signaler en smule. Det bevæger sig alt sammen noget opad, men ikke stærkt nok og ikke nok til at give os en tilstrækkelig høj grad af optimisme. Men det gælder internationalt, som det gælder herhjemme, aldrig at stille sig tilfreds, hele tiden at arbejde på at få tingene til at glide og hele tiden tage endnu et bette nøk.

Når man snakker om det udenrigske, kan man af og til være tilbøjelig til at overse, at de internationale økonomiske problemer er andet og mere end den krise, der rammer os. Vi har en helt utilfredsstillende fordeling af verdens goder, og det er også derfor, vi i socialdemokratiet med glæde noterer os, at regeringen er gået positivt ind i forhandlingerne om en ny økonomisk verdensorden. Det er også med glæde, vi noterer os, at man sø-

ger at samle u-landsbistanden omkring de fattigste mennesker i de fattigste lande. Det må være den rigtige danske opgave.

Vi må heller ikke overse, når vi nu taler om disse kriser, at der er andre kriser end de økonomiske. Der er en række politiske kriser, hvor vi ved vores repræsentation ude omkring kan yde bidrag til at få tingene til at bevæge sig i den rigtige retning. Vi har i socialdemokratiet med glæde noteret, at man støtter mulighederne for at få indført selvbestemmelse i det sydlige Afrika ved fredelige midler, ligesom man støtter en hurtig afvikling af apartheidpolitikken.

Men tilbage til det, der var udgangspunktet lige før, nemlig vores hjemlige beskæftigelsessituation. Der har vi, ved siden af det, jeg tidligere har omtalt, nemlig de almindelige bestræbelser for at bedre beskæftigelsen, sat ind med en række specielle foranstaltninger.

Lad os glæde os over, at et område, der under alle omstændigheder skal igennem en omstilling, men har brug for tid til at gennemføre denne omstilling, nemlig værftsindustrien, har fået placeret en række statsordrer. Der er ved augustforlig II bestilt 2 Storbæltsskibe, 7 skibe til bekæmpelse af olieforurening og 4 skibe til Grønlandske Handel. Vi har også gennemført en midlertidig forbedring af finansieringsvilkårene for danske redere, der vil bygge på danske værfter. Det skulle forhåbentlig gøre det muligt for værftsindustrien at få et lille pusterum under den omstilling, der under alle omstændigheder er nødvendig.

Jeg synes også, vi må glæde os over, at regeringen har igangsat et meget, meget langt katalog af foranstaltninger – det lyder indviklet – altså regeringen har simpelt hen på en masse områder gjort en masse ting for at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden, fordi den er et meget alvorligt problem. Det kan være ødelæggende for et ungt menneske, der kommer ud af skolen eller er færdig med en uddannelse, bare at stå uden nogen ting og ikke rigtig at kunne komme i gang. Vi kan glæde os over alt det, der er nævnt i statsministerens åbningstale, dette med at forøge antallet af lære- og praktikpladser inden for stat og kommune, dette med at gennemføre en omfattende kursusvirksomhed, støtte lokale beskæftigelsesprojekter, lave projektgrupper for færdiguddannede, iværksætte særlige